

A més de les nombroses felicitacions i proves d'encoratjament que rep el Consell per l'èxit esclatant de la subscripció i per la solidesa i garanties amb què ha rodejat el projecte, la premsa professional i política continua ocupant-se del Casal del Metge de manera molt encoratjadora. Ens és plaent de demostrar la nostra gratitud i reconeixement a les següents publicacions que s'han ocupat del Casal:

Anales del Hospital de la Santa Cruz y de San Pablo, Archivos del Instituto de Medicina Práctica, Mundo Médico, Boletín Médico, Vida Médica, Paidoterapia i Ars Médica.

La Nau va publicar un article que signa el company Jaume Aiguader i Miró, el qual ens plau de reproduir a continuació. També publiquem en aquesta secció els articles que expressament destinats a ella ens han enviat els companys Santiago Vivancos i Lluís Bernet.

El Casal del Metge

per

J. AIGUADER I MIRO

LA darrera Assemblea del Sindicat de Metges de Catalunya ha aprovat la proposta de la Junta Directiva de bastir el Casal del Metge.

Empès per la seva força, el Sindicat incorpora la seva actuació a l'obra de la collectivitat. Segurament a tenir les mans lliures, hauria estat molt abans un benefici per al cos social. Esdevenir un benefici per a tothom és el fruit més immediat a tota associació humana; començada amb fins defensius i d'ajuda mútua dels associats es sobreix i ben aviat elabora un ideal collectiu. Poc temps abans que la fatalitat aturés la seva embranzida i limités el seu exercici a les úniques funcions de la Mutual, el Sindicat estudiava, per

acord d'una Assemblea, una campanya de lluita antituberculosa i estava disposat a esmerçar-hi els cabals que calguessin. Els esdeveniments el reclougueren dins de casa seva i interdiren tota actuació ciutadana.

Però si l'obra espiritual li fou negada, com que l'energia persisteix i l'empenta inicial no pot estar molt temps aturada, torna a esdevenir un llevat de ciutadania i, com els antics gremis, el Sindicat de Metges vol aixecar en lloc ben visible el seu estatge. Aquella acció social i espiritual d'ahir es transforma en una obra de pedra que el reintegra a la ciutat. El sentiment urbà és ben viu en l'acord pres; ho palesa el refús a tota pro-